

Διοέηδο

Είναι καιρός

Μιλά ο Χριστός. Χαρακτηρίζει το φορτίο του ελαφρό. (Μαθ. 1α΄ 30)
Πώς γίνεται όμως και εμείς το αισθανόμαστε βαρύ;
Μας λέει ψέματα; Δεν είναι δυνατό.

Μήπως κάνουμε εμείς το λάθος; Μήπως το μετρούμε λανθασμένα;
Με άλλου είδους ζύγι;

Ξέρουμε ότι όποιος πάει σ' ένα σχολείο, πανεπιστήμιο, στο στρατό ή μια εργασία είναι υποχρεωμένος να προσαρμοστεί σε μερικά πράγματα, όπως: Η υπακοή. Η συμπεριφορά. Οι κανονισμοί.

Δεν μπορεί να κάμνει ότι θέλει.

Το ίδιο γίνεται και στο φορτίο του Χριστού.

Καλείται ο άνθρωπος να υπακούσει. Να είναι συνεπής. Συνειδητός σε όλα. Ν' αγαπά τον διπλανό του.

Για να γίνουν αυτά, θα χρειαστεί να νικήσει τον εγωισμό του. Να μη ζητά διαρκώς το συμφέρον του. Να θυμάται το διπλανό του. Να τον φροντίζει. Χρειάζεται δηλ. να κάμει κάποιες θυσίες.

Είναι διατεθειμένος να προχωρήσει;

Μήπως είναι προσκολλημένος στα υλικά;

Είναι καιρός ν' αποφασίσουμε.

Με το Χριστό; Στον ουρανό; Ευτυχισμένοι;

Ή πορεία προς τα υλικά; Τον πνευματικό θάνατο;

+ο π. Γ.

Έτος ΜΓ' Αρ. 27 (1218), 5 Μαρτίου, 2017,

Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας

Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

5/3/2017 Οι φιλοφρονήσεις δεν κοστίζουν τίποτε, αν και μερικοί πληρώνουν ακριβά, για να τις έχουν.

6/3/2017 Από τον πλησίον μας εξαρτάται η ζωή και ο θάνατος. Διότι, αν κερδίσουμε τον αδερφό, κερδίζουμε το Θεό. (Μ. Αντώνιος)

7/3/2017 Η καλωσύνη δεν έχει όρια ούτε περιορισμούς

8/3/2017 Κανείς δεν σώζεται, αν δεν βοηθήσει να σωθούν και άλλοι. (Ιω. ο Χρυσόστομος)

9/3/2017 Όταν η καρδιά μας δεν έχει την αγάπη προς το Χριστό, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε. Είμαστε σαν πλοίο, που δεν έχει βενζίνη στη μηχανή του.

10/3/2017 Όσον ο άνθρωπος αγαπά το Θεό, τόσον έχει αγάπη και για τους συνανθρώπους. Τους αγαπά σαν εικόνες Θεού. Με σεβασμό. Με λεπτότητα.

(π. Αμφιλόχ. Μακρής)

11/3/2017 Να είσαι τόσο βέβαιος για το ότι ο Θεός είναι πολύ κοντά σου, ώστε, όταν προσεύχεσαι, να αισθάνεσαι, ότι τον αγγίζεις. Όχι μόνο με την καρδιά, αλλά και με το στόμα.

Τον άνθρωπο τον κάνει μικρό ή μεγάλο η θέληση.

Δώστε

Ξυπνήστε. Και πάρτε δύναμη. Η ομορφιά και η αναγέννηση της ζωής, σ' όλο της το μεγαλείο. Μπήκε η άνοιξη.

Η ευλογία του Θεού θα σας φέρει κάθε καλό και ωραίο. Πάντα με υγεία.

Χαμογελάστε. Η φύση ξυπνά και μας χαιρετά. Με τον τρόπο που αυτή ξέρει καλύτερα να κάνει.

Χαμογελάστε κι απολαύστε την ομορφιά που τόσο απλόχερα απλώνεται μπροστά σας. Ανοίξτε την καρδιά σας κι αφήστε τη φύση να μπει μέσα. Με το φως της να φωτίζει και να ζωντανεύει κάθε ικμάδα του είναι σας. Χαρείτε το χρώμα τ' ουρανού και τη μυρωδιά της βροχής.

Νιώστε και φωνάξετέ το: «Είμαι εδώ, έτοιμος να ταξιδέψω στο μονοπάτι της ζωής. Πόσοι άλλοι δεν έχουν αυτή την ευκαιρία!»

Μην ανησυχείτε για το τι θα φέρει η μέρα. Μη σας τρομάζει το άγνωστο. Πάρτε το καινούργιο και κάνετε το δώρο στο διπλανό σας. Και στον εαυτό σας. Μην αφήσετε την απογοήτευση να κλέψει τη μέρα σας.

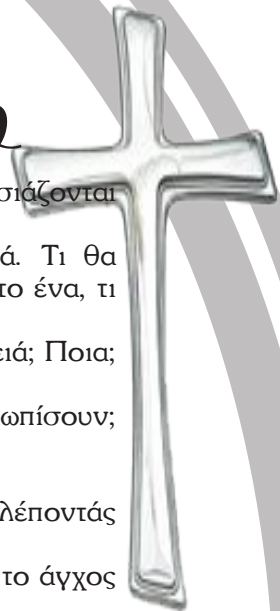
Δώστε τον καλύτερό σας εαυτό. Και νιώστε την ικανοποίηση της προσφοράς.

Δ.Δ.

Μια εικόνα

Διοέηδο

Βέβαιοι

Λερναία ύδρα λοιπόν. Κόβεις ένα κεφάλι και παρουσιάζονται τέσσερα - πέντε.

Ξεκινάς τη μέρα σου κανονικά. Σκέφτεσαι τη δουλειά. Τι θα φορέσεις; Πού θα πας; Πώς θα περάσει η μέρα; Αν συμβεί το ένα, τι θα κάνεις; Το άλλο; Ένα τρίτο; Τι θα φας; Και γιατί;

Με τις σπουδές των παιδιών τι θα γίνει; Θα βρουν δουλειά; Ποια; Και πού; Με ποιο μισθό;

Θα ευτυχίσουν; Αν όχι; Αν υποφέρουν; Πώς να το αντιμετωπίσουν; Τα εγγόνια;

Οι διακοπές; Θα πάμε; Πού; Πώς;

Προσπαθώ να δώσω μια μικρογραφία της ζωής μας. Βλέποντάς την μικροπρόθεσμα. Αλλά και μακροπρόθεσμα.

Εξακολουθούμε λοιπόν να διερωτώμαστε πώς προκύπτει το άγχος το καθημερινό;

Κι ως εδώ τα πράγματα είναι απλά. Αν πάμε στα δύσκολα, τι γίνεται; Πώς θα μιλήσουμε για την αθανασία της ψυχής; Την αιώνια ζωή; Τη σωτηρία;

“Χαρτί περιτυλίγματος” στη ζωή μας το άγχος λοιπόν. Και μ’ εμάς μέσα. Περικλειστούς. Χωρίς έξοδο διαφυγής. Ούτε ευκαιρία, συχνά, αναπνοής. (Μαθ. στ’ 23)

Τι χρειάζεται; Ξύπνημα. Διαρκής επαγρύπνηση. Ή για να θυμηθούμε τον ποιητή:

Ψηλότερα το φως της αγρύπνιας μας”.

Σε μια κατάσταση μονιμότητας όμως. Χωρίς διακοπές. Ανακατατάξεις και τα όμοια.

Μια στιγμή με κλειστά μάτια μπορεί να μας στοιχίσει πολλά. Ίσως και η ζημιά να είναι ανεπανόρθωτη.

Χωρίς διάκριση μικρών και μεγάλων.

Χωρίς υποτίμηση των μικρών. Θα γίνουν μεγάλα τότε... Και.. αλίμονό μας.

Μήπως δυσκολεύουμε τη ζωή μας έτσι; Μήπως βλέπουμε κινδύνους ανύπαρκτους κάποτε;

Περισσότερο είναι θέμα οργάνωσης τελικά.

Ο +π. Γ.

Έτος ΜΓ' Αρ. 28 (1219), 12 Μαρτίου, 2017,

Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας

Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

12/3/2017 Αυτά που λέμε για τους άλλους, χαρακτηρίζουν περισσότερο εμάς, που τα λέμε.

13/3/2017 “Αγαπώ” είναι ο τελειότερος χρόνος του ρήματος “ζω”.

14/3/2017 Αγιότητα είναι η εκτίμηση των πραγμάτων του κόσμου σύμφωνα με την αξία τους την πραγματική.

15/3/2017 Άγιος είναι ο ήρωας. Ο ηρωϊκός νικητής του εαυτού του. Εκείνος που μας δείχνει πόσο μεγάλη είναι η δύναμη της ανθρωπίνης θέλησης.

16/3/2017 Να ζητάτε και διαρκώς να φροντίζετε να σας χαρίσει ο Θεός διάκριση και φωτισμό, για να μάθετε να διακρίνετε το καλό από το κακό σε κάθε περίπτωση. (αββάς Αμμωνάς)

17/3/2017 Το να θέλεις το καλό, είναι δικό σου. Το να πράξεις όμως το καλό, είναι του Θεού.

18/3/2017 Επιδιώξτε τη σωτηρία σας ευαρεστώντας στο Θεό πρωτίστως με την αρετή της αγάπης. Αυτό να είναι το μοναδικό σας μέλημα: Το πώς θα γίνετε πλούσιοι σε αγάπη. Εκείνος που έχει αγάπη, έχει μέσα του τον ίδιο το Θεό.

Αν πρέπει ν’ ανεβείς σε βουνό, μη νομίσεις ότι καθυστερώντας την ανάβαση αυτό θα χαμηλώσει.

Αύριο...

Το κουδούνι της πόρτας χτυπούσε δυνατά και παρατεταμένα. Πήγε ν’ ανοίξει.

Μια παρέα παιδιών έλεγε τα κάλαντα. Χαμογέλασε αυθόρμητα. Κι αμέσως συνειδητοποίησε, πως ήταν η πρώτη φορά, που χαμογελούσε εδώ και κάμποσο καιρό.

Έριξε χρήματα στο κουτί και χάιδεψε το ένα παιδί στο κεφάλι. Με άλλη διάθεση έκανε να κλείσει την πόρτα.

«Κύριε, να σας πω κάτι;», ρώτησε το παιδί. «Να ξέρεις πάντα, πως τα πράγματα αύριο θα είναι καλύτερα μόνο, εάν το θέλεις»...

Έμεινε κόκαλο. Κατάφερε μόνο να ψελλίσει «Καλά Χριστούγεννα»...

Πού να ‘ξερε το παιδάκι τη διάθεσή του; Πού να ‘ξερε, πως, πριν τους ανοίξει την πόρτα, ήταν βυθισμένος στην απογοήτευση και τη μαυρίλα της ψυχής του;

Κι όμως με μια του κουβέντα, με μια τόσο μεγάλη αλήθεια ξύπνησε.

Μονάχα αν το θελήσουμε, αλλάζει το αύριο. Αυτό που προετοιμάζουμε σήμερα με τον τρόπο που σκεφτόμαστε και ενεργούμε. Και γίνεται καλύτερο αν η διάθεσή μας είναι καλύτερη.

Γιατί το αύριο δεν είναι παρά το σήμερα, που ετοιμάσαμε εμείς

Μια εικόνα Δ.Δ.

Διοέσιδο

Το κριτήριο

Γιατί οι φαρισαίοι προσπαθούν να παγιδεύσουν το Χριστό; Τι θα καταλάβουν; Τι θα πετύχουν;

Είναι σαφές, ότι τον βλέπουν σαν ανταγωνιστή, αλλά και σαν συναγωνιστή.

Ανταγωνιστής ο Χριστός, επειδή λέει την αλήθεια; Ασφαλώς ναι. Διότι ελκύει τα πλήθη. Προσβάλλει έτσι τη δημοτικότητα των φαρισαίων. Ο κόσμος, αντί ν' ακούει εκείνους, τρέχει πίσω από το Χριστό. Τον παρακολουθεί. Τον θαυμάζει. Πολλοί λοιπόν μετατοπίζονται. Αλλάζουν στρατόπεδο.

Και οι φαρισαίοι; Βλέπουν διαρκώς την αίγλη τους να υποχωρεί. Να χάνεται. Δεν επηρεάζεται τώρα ο κόσμος απ' αυτούς. Κι αν συμβεί το "μοιραίο"; Αν χάσουν όλους τους οπαδούς τους; Διαλύονται ως σύστημα. Ως κατεστημένο. Ως ηγεσία. Ποιος θα είναι ο ρόλος τους τότε; Ζουν και αναπνέουν συνεχώς για δημοσιότητα. Χωρίς ανθρώπους όμως;

Δεν τον θέλουν, πάντως, ούτε και συναγωνιστήν. Διασπά τους οπαδούς τους. Τους κάμνει χαλάστρες. Κεντριάζεται το ενδιαφέρον, αλλά και ο αριθμός των οπαδών τους.

Λύση λοιπόν; Η παγίδευσή Του. Η έκθεσή Του. Να τον αποδείξουν πλάνον στην πράξη. Ανατροπέα. Απατεώνα. Ενώ αυτοί; Είναι οι μόνοι ορθοί(!).

Η νοοτροπία της εύκολης διαγραφής κάποιου από τον (όποιο) χάρτι. Δεν θέλουν τη λύση "Γαμαλιήλ". Τί είπε εκείνος; Αν η περίπτωση Χριστός είναι απάτη, θα σβήσει πολύ γρήγορα. Αν διατηρηθεί, σημαίνει ότι είναι αληθινή.

Η κλεψύδρα του χρόνου λοιπόν το κριτήριο. Στον πιο ψηλό βαθμό.

Ο +π. Γ.

.....

Έτος ΜΓ' Αρ. 29 (1220), 19 Μαρτίου, 2017,

Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας

Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

19/3/2017 Η υπομονή είναι το κλειδί για όλες τις κλειδαριές. Το κλειδί που ανοίγει τη μυστική πόρτα, πίσω από την οποία είναι κρυμμένος ο θησαυρός της ευτυχίας μας.

20/3/2017 Δοκίμασε την αγάπη. Είναι το πιο αποτελεσματικό φάρμακο της ψυχής.

21/3/2017 Τίποτε από όσα μας καλεί ο Θεός να πιστέψουμε, δεν είναι παράλογο. Πολλά όμως είναι πάνω από τη δύναμη του λογικού μας. Γι' αυτό, μας χρειάζεται κάτι πάνω από το λογικό μας. Η πίστη!

22/3/2017 Η ζωή είναι τέχνη. Με τα ίδια υλικά, άλλοι σπίνουν παράδεισο γύρω τους και άλλοι κόλαση.

23/3/2017 Ο Χριστιανισμός αρχίζει από τη στιγμή, που συναντούμε τον καλό Σαμαρείτη.

24/3/2017 Μην ελέγχεις τον αδερφό σου για τις πράξεις του, αλλά μόνον τον εαυτό σου για τις δικές σου. Και να θυμάσαι, ότι είσαι υπόλογος γι' αυτές. Τότε θα γεννηθεί στην ψυχή σου ο θείος φόβος.

25/3/2017 Το αναμμένο λυχνάρι σκορπίζει το σκοτάδι. Ο φόβος του Θεού διώχνει τα σκοτάδια της ανθρώπινης καρδιάς και της διδάσκει τις θείες εντολές.

Σημερινά

Χιλιοεπωμένο. Μα πάντα επίκαιρο. Μια εικόνα χίλιες λέξεις. Ή μάλλον δυο εικόνες. Δυο κόσμοι τόσο κοντινοί μα και τόσο απόμακροι. Τόσο όμοιοι. Και τόσο διαφορετικοί.

Σκελετωμένο, κακεκτικό χωρίς σάρκα, χωρίς καθόλου πνοή ζωής, ένα παιδάκι ψάχνει στα σκουπίδια για λίγα ψίχουλα ζωής. Για λίγα ψίχουλα αγάπης και αξιοπρέπειας δικής μας. Και πού να τη βρει;

Τα παιδιά πεθαίνουν από την πείνα. Κι εμείς κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας. Οργανώνουμε δείπνα για καταπολέμηση της μαστίγας της πείνας σε πολυτελή ξενοδοχεία.

Κι η δεύτερη εικόνα. Πιθανό στο δικό μας. Στο διπλανό ή και σε κάθε σπίτι. Κηροπήγια αναμμένα. Πιάτα και ποτήρια στολισμένα. Καρέκλες έτοιμες να υποδεχθούν τους πλούσιους και “πεινασμένους”(!) προσκεκλημένους.

Υπάρχουν περισσότερα φρούτα στο σαμπουάν ενός πλούσιου, παρά στο πιάτο ενός φτωχού. Αν υπάρχουν βέβαια.

Κι εμείς στον κόσμο μας. Στη ζεστασιά του σπιτιού μας. Στην άνεση της πολυθρόνας μας. Συντροφιά με την παγωνιά της καρδιάς μας.

Δ.Δ.

Μια εικόνα

Διοέησιδο

Υπάρχει;

Πολλά τα προβλήματα μας. Καθημερινά. Η κούραση πολλή. Ο ιδρώτας. Η έλλειψη αντοχής. Η απουσία δυνάμεων ίσως.

Τί κάνουμε τότε; Απρακτούμε; Προστρέχουμε; Πού όμως; Παραμένουμε αποκλεισμένοι; Αβοήθητοι; Ή περιμένουμε κάτι; Και τί; Από πού;

Ότι ο Θεός θα βοηθήσει, το ξέρουμε. Με το δικό του τρόπο όμως. Ίσως και χωρίς να το καταλάβουμε. (Κολ. δ'11)

Στην προβληματική τούτη στιγμή έρχεται ένα χέρι. Μας σκουπίζει τον ιδρώτα. Εξετάζει, αν έχουμε πυρετό. Μ' έντονο ενδιαφέρον. Μας προστατεύει ίσως από ένα γλίστρημα. Ένα πισωπάτημα. Μια κακοτοπιά. Μας φωτίζει το δρόμο. Μας βάζει στο μονοπάτι του Θεού. Μας δείχνει τις πέτρες κι τ' αγκάθια. Για να τ' αποφύγουμε.

Νιώθουμε άνεση. Αναπνέουμε πιο εύκολα. Βρίσκουμε ένα απρόβλεπτο στήριγμα. Ένα υποστύλωμα. Ένα ραβδί. Για να κρατηθούμε. Να μην πέσουμε. Και μετά να συνεχίσουμε την πορεία μας.

Μεγάλη η δύναμη τούτη της παρηγορίας. Κι είναι σίγουρο, ότι ο Θεός ενεργεί. Ίσως μάλιστα για τον συμπαραστάτη μας να είναι κάτι απλό. Φυσικό.

Δεν συνειδητοποιεί, πως, με την κίνησή του πρόσφερε τόσο μεγάλη βοήθεια. Και συνεχίζει τη ζωή του. Σαν να μη συνέβηκε τίποτα.

Το μυστικό του; Άφησε τον εαυτό του στα χέρια του Θεού. Τον εμπιστεύθηκε. Γίνεκε θεοκίνητος. Μια προσωπικότητα, που δεν χάνει το χαρακτήρα της. Ταυτόχρονα όμως γίνεται όργανό Του. Ελεύθερα. Κι αβίαστα.

Ενεργεί. Εργάζεται. Εκτελεί του Θεού το θέλημα.

Η κίνησή του, (γι' αυτόν) ήταν κάτι απλό. Τόσο όμως σημαντικό σ' εμάς. Δεν μας δίνει παρηγοριά. Γίνεται η παρηγοριά μας.

Υπάρχει ωραιότερη ιδιότητα;

+ο π. Γ.

.....

Έτος ΜΓ' Αρ. 30 (1221), 26 Μαρτίου, 2017,

Έκδοση της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας

Διεύθυνση : Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621),

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Αντωνίου

Καθημερινά

Δυνατοί

Ένας δάσκαλος άρχισε να γράφει μερικές απλές μαθηματικές εξισώσεις στον πίνακα.

Μόλις τελείωσε και γύρισε προς τους μαθητές του, όλη η τάξη άρχισε να γελά.

Όταν ρώτησε γιατί γελούν, ένας μαθητής παρατήρησε, ότι η πρώτη εξίσωση ήταν λανθασμένη.

Ο δάσκαλος αντέδρασε λέγοντας: «Έγραψα την πρώτη εξίσωση με λάθος σκόπιμα, για να τονίσω κάτι πολύ σημαντικό.

Αυτός είναι ο τρόπος που θα σας αντιμετωπίζει ο κόσμος.

Έγραψα πέντε ορθές απαντήσεις, αλλά κανένας δεν έκανε αναφορά γι' αυτό. Όλοι γελάσατε και με κριτικάρατε για το ένα λάθος που έκανα.

Ο κόσμος δεν θα εκτιμά πάντα το καλό που κάνετε, αλλά θα σας ασκήσει έντονη κριτική για το ένα λάθος που θα κάνετε».

Δεν είναι έτσι που κάμνουμε, δυστυχώς, οι πιο πολλοί; Εντοπίζουμε και τονίζουμε τα λάθη των άλλων. Τις αρετές και τις επιτυχίες τους τις προσπερνούμε.

Ίσως να αποκαλύπτουν τις δικές μας αδυναμίες και ατέλειες.

Να στεκόμαστε πάντα υπεράνω της κριτικής λοιπόν. Και να πολεμούμε.

Δ.Δ.

26/3/2017 Δεν είναι δυνατό ν'αναγνωριστεί κανείς μαθητής του Χριστού με άλλη αρετή ή εντολή, παρά μόνο με την αγάπη.

(Συμεών ο Ν. Θεολόγος)

27/3/2017 Ποτέ μη διστάσεις ν'απλώσεις το χέρι σου. Ποτέ μη διστάσεις να πιάσεις στοργικά το χέρι, που απλώνεται σε σένα.

28/3/2017 Αυτό που είσαι, μιλάει τόσο δυνατά, ώστε δεν μπορεί να ακουστεί αυτό που λες.

29/3/2017 Οτιδήποτε δίδεται για το Θεό, μας επιστρέφεται από Αυτόν εκατό φορές παραπάνω. Γι' αυτό και αποφάσισα να αφοσιωθώ στην εξυπηρέτηση των φτωχών. (αγ. Ιω. ο Ελεήμων)

30/3/2017 Ο αληθινός πολεμιστής πολεμά άλλοτε σαν αλεπού και άλλοτε σαν λιοντάρι. Αυτή είναι η στρατηγική του.

31/3/2017 Όσο απλώνονται καρδιές πάνω σε σταυρούς, για να στεγνώσουν, πάντα θα υπάρχουν λουλούδια να στολίσουν την Ανάσταση. (π. Ευάγγ. Παχυγιαννάκης)

1/4/2017 Αν είσαι του Χριστού, είσαι μια μικρή λαμπάδα. Δικό σου έργο είναι τη λαμπάδα αυτή να την κρατάς καθαρή και αναμμένη. Έργο του Κυρίου σου είναι να την τοποθετεί, όπου Εκείνος κρίνει.

Συνείδηση είναι ο ψίθυρος του Χριστού στην καρδιά μας.

Οι ωραίες σημερινές στιγμές δημιουργούν τις αυριανές ωραίες αναμνήσεις.

Μια εικόνα